

gerne altså deres spil og misbruger det, at de har a-kasserne under sig.

For Fremskridtspartiet er det helt i orden, at fagforeningerne har a-kasser, men det skal ikke kun være fagforeningerne, der har a-kasserne. Det skal være sådan, at der kan oprettes tværfaglige a-kasser, så lønmodtagerne har muligheden for at vælge, hvilken a-kasse de vil være i, og det skal ikke være betinget af, at man enten melder sig ind i en politisk ideologisk a-kasse eller ind i en religiøs ideologisk a-kasse.

Det administrationsbidrag, der årligt kommer ind, er jo mere end 2,5 mia. kr., og 2,5 mia. kr. er en voldsom magtfaktor. Den magtfaktor ønsker Fremskridtspartiet bliver delt ud på en anden måde, sådan at det er lønmodtagerne, der i højere grad bestemmer, hvor deres penge skal gå hen.

Det vil også betyde, at der kommer en sund konkurrence, der alt andet lige vil betyde, at a-kasserne vil højne deres kvalitet, og at prisen vil falde i det øjeblik, hvor der er en fri og reel konkurrence om lønmodtagerne. Det, vi kan se, er, at der er et voldsomt udsving i størrelsen af administrationsbidragene til a-kasserne.

I dag er det sådan, at lønmodtagerne reelt kun har én mulighed for at vælge a-kasse, nemlig de vælger at melde sig ind i Kristelig Arbejdslederskasse. De manglende valgmuligheder gør, at lønmodtagerne er stavnsbundne til en a-kasse. Det tvinger lønmodtagerne til at betale til administrationsbidraget, uanset hvad størrelse det så i øvrigt bliver fastsat til, og så er der jo det forhold, at flere og flere ordninger betinges, at man har været medlem af en a-kasse i et antal år; hvis man f.eks. ønsker at gå på efterløn, er det en forudsætning, at man har været medlem af en a-kasse, og på den måde er man via lovgivningen også med til at tvinge lønmodtagerne til at være medlemmer af en a-kasse, og ikke nok med at man tvinger dem til, at de skal være medlemmer af en a-kasse, man tvinger dem også til, at det skal være en helt specifik a-kasse, og det er så i øvrigt uanset, hvad administrationsbidragets størrelse er.

Det finder Fremskridtspartiet er helt urimeligt, og derfor var der ingen tvivl i vores sind om, at vi ville være medforslagsstillere til dette forslag, og som jeg har sagt det tidligere, og som jeg prøvede at spørge den socialdemokratiske ordfører om: Hvis det er rigtigt - Fremskridtspartiet tror ikke på det - hvad den socialdemokratiske ordfører sagde, at det nuværende system med, at der er en meget nøje faglig

afgrænsning, er lykken, så er der vel heller ikke noget at frygte.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten finder, at faglige a-kasser er et gode for medlemmerne, dels fordi et fagligt kendskab til området giver langt bedre mulighed for ordentlig vejledning og forslag til beskæftigelsesinitiativer, dels fordi det giver mulighed for en kvalificeret behandling af f.eks. overenskomstforhold og fyringsvarsler, dels fordi det giver mulighed for en demokratisk medindflydelse på gulvniveau. Denne mulighed er det så til gengæld vigtigt at medlemmerne bruger f.eks. ved diskussioner om, hvordan man bruger pengene, og hvilke administrationsbidrag der skal gives. Det er der heldigvis også ganske mange der gør.

Men det er heller ikke den faglige organisering af a-kasserne, der anfægter forslagsstillerne. Det egentlige formål med forslaget er jo i langt højere grad at undergrave det eksisterende a-kasse-system angiveligt på grund af dets partipolitiske tilknytning.

Men der er ikke nogen fordel i at frembringe en situation, hvor der kan opstå konkurrence mellem a-kasser, sådan som den konservative ordfører begejstret udtrykker det. Jeg kan f.eks. forestille mig en grim situation, hvor a-kasser reelt vil kunne sortere medlemmer efter ledighedsrisiko, og så kan man jo sagtens konkurrere på billig administration og deraf følgende lave kontingenter.

Jeg er ikke i tvivl om, at de borgerlige ville ønske sig en sådan konkurrencesituation, men Enhedslisten foretrækker altså klare faglige afgrænsninger.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

VKZ's forslag om oprettelse af tværfaglige a-kasser er identisk med forespørgsel nr. F 42 og lovforslag nr. L 203 fra sidste forår, som arbejdsministeren også har gjort opmærksom på.

Begrundelsen for forslaget er i denne omgang begrænset til ønsket om at oprette arbejdslederskasser uden tilknytning til LO, men som forslagsstillerne selv påpeger, er dette allerede muligt i dag. Medlemskab af en a-kasse er totalt uafhængigt af medlemskabet af en fagforening.

Tværfaglige a-kasser vil undergrave forsikringssystemet på arbejdsmarkedet. Det bliver de